

Режим доступу: http://www.nbuv.gov.ua/portal/natural/Vrabia/2011_6-7/18.pdf.

4. Пархоменко В.М. Бухгалтерський облік, внутрішній контроль і економічний аналіз витрат на поліпшення якості продукції: проблеми теорії та методології. / монографія / В.М. Пархоменко. – Житомир: ЖДГУ, 2010. – 560 с.

5. Єгупов Ю.А. Організація виробництва на промисловому підприємстві: [навч. посіб.] / Ю.А. Єгупов. – К.: Центр навчальної літератури, 2006. – 488 с.

6. Лень В.С. Бухгалтерський облік в Україні: основи та практика: [навч. посібн.] / В.С. Лень, В.В. Гливенко – К.: Центр навчальної літератури, 2011. – 576 с

УДК 330.341.1

ОРГАНІЗАЦІЯ ІННОВАЦІЙНОГО ПРОЦЕСУ ХЛІБОПЕКАРСЬКОГО ПІДПРИЄМСТВА

Гриник О.І. – викладач

Вінницький навчально-науковий інститут економіки THEU

Розвиток організації шляхом інновацій надає системне представлення про інноваційний процес, його зв'язок із комерційною діяльністю, створює більш комплексне бачення інноваційних продуктів, формує повний розвиток і використання ресурсів організації. В рамках інноваційного розвитку, що покликаний створити та реалізувати ланцюжок цінностей для кінцевого споживача, участь в інноваційному процесі приймають всі ланки. Такий ланцюжок представлений потоком потреб (споживачів), постачання (постачальників) та потоком конкурентів, що функціонують на ринку. Таким чином, інноваційну активність формують не тільки самі організації, що здійснюють інноваційну діяльність, але й її споживачі, постачальники і конкуренти. Як відомо, інноваційний процес - це процес, який охоплює весь цикл перетворення наукового знання, наукових ідей, відкриттів і винаходів на інновацію.

Вивчення, аналіз і систематизація наукових публікацій показують, що дослідженням особливостей протікання інноваційних процесів на підприємстві займалися зарубіжні та вітчизняні фахівці: Б. Андрушків, Л. Антонюк, М. Йохна, В. Кабаліна, С. Кларк, О. Кузьмін, С. Князь, Л. Мельник, А. Поручник, Р. Ротвелл, П. Розенберг, В. Савчук, Б. Санто, В. Стадник, П. Харів та інші. Проте деякі аспекти залишаються не дослідженими, а дані публікації створюють умови для генерації нових рішень за визначеною проблематикою.

Хлібопекарська промисловість сучасної України є спадкоємицею радянської системи хлібопродуктів і внаслідок чого наділена деякими особливостями, що прямо впливають на розвиток інноваційної діяльності на підприємствах галузі. Територіальне розміщення хлібопекарських підприємств зосереджено головним чином у великих містах

та обласних центрах і базується на крупних і середніх підприємствах - хлібозаводах і комбінатах.

Ознакою сучасного ринку хлібопродуктів є концентрація хлібовиробництва в руках потужних бізнес-груп і пов'язані із цим захоплення підприємств. Значно поширилося закриття «безперспективних» хлібозаводів, відповідно, зі звільненням робітників. Як правило, це малопотужні й малорентабельні підприємства в приміських зонах, проте закривають навіть цілком рентабельні виробництва в центрі мегаполісів (в останніх випадках їх нерідко ліквідують для вивільнення земельної ділянки) [1].

Поняття інновації зводиться до техніко-технологічного нововведення, що не досить точно виражає сутність останнього. Нововведення - це оформлений результат фундаментальних чи прикладних досліджень, розробок або робіт експериментального характеру у будь-якій сфері діяльності, спрямованих на підвищення її ефективності.

Таким чином, інновація - це сполучення нововведення та досягнутої ефективності (економічної, соціальної, технічної чи екологічної).

Слід зазначити, що на хлібопекарських підприємствах найчастіше використовується поділ інновацій на процесні та продуктові.

Процесні інновації - це інновації, для впровадження яких застосовують новітні технологічні процеси з метою виробництва як нових, так і традиційних товарів. До них відносять: нові ошадні технології у виробництві продукції; розробку та використання технологічних процесів, що дозволяють зменшити тривалість виробничого процесу при дотриманні відповідної якості продукції та нових ліній для пакування; внесення змін до способів транспортування та тари тощо [2].

Продуктові інновації передбачають можливість створення нових товарів для виробничого та невиробничого використання та включають: заходи з розробки продукції для дітей та певних категорій споживачів; проходження стандартизації та сертифікації продукції, покращення якості продукції; виробництво продуктів при дотриманні новітніх медикосанітарних вимог для лікувально-профілактичного призначення; розробку продуктів масового споживання з екологічно безпечної сировини та ін.

Отже, інновація характеризується такими властивостями, як: науково-технічна новизна; практичне використання у виробництві; можливість її комерційної реалізації. Період, під час якого ідея втілюється у винахід та проходить шлях до завершення часу використання нововведення, являє життєвий цикл інновації. На стадії розробки та створення нововведення, як і на стадії комерціалізації, невизначеність є найвищою (незрозуміло, чи буде ідея перетворена на інновацію, чи буде вона у подальшому реалізована споживачам та чи знайде практичне використання у господарській діяльності власників прав на неї) [1].

Інноваційна продукція - це результат виконання інноваційного проекту, виготовлений в Україні вперше або має переваги за техніко-економічними характеристиками над аналогічною існуючою продукцією; може бути представлена як результат використання інноваційного продукту. Інноваційна продукція виробляється підприємством як для власного використання, так і з метою реалізації на ринку [2].

Сукупність дій щодо створення або впровадження інновації у виробництво на певній стадії інноваційного процесу визначають як поняття інноваційної діяльності. Інноваційна діяльність - складова інноваційного процесу, який охоплює:

– етап розробки - фундаментальні наукові та прикладні дослідження, спрямовані на створення нововведення (зародження ідеї,

втілення певного продукту, технології, що використовують у виробництві);

– технічний етап, тобто надання конструкторським та експериментальним розробкам матеріальної форми;

– комерціалізацію - впровадження інновації у виробничий процес та реалізація на ринку.

Стадію комерціалізації проходять лише 10-12% зі всіх створених нововведень.

Інноваційні процеси є стратегічним напрямком, здатним:

– забезпечити продовольчу безпеку України;

– збільшити економічний потенціал країни;

– підвищити конкурентоздатність продукції як на внутрішньому, так і на зовнішніх ринках;

– поліпшити якість і підвищити рівень життя населення.

Отже, інноваційна діяльність - комплекс заходів науково-технологічного, організаційно-економічного, виробничого та фінансового характеру, що призводить до виготовлення нових або покращення існуючих товарів та послуг внаслідок використання інноваційного потенціалу підприємства.

Найбільш активними учасниками інноваційних процесів є підприємства, що безпосередньо здійснюють інноваційну діяльність. Проте не слід нівелювати можливості і державних структур та відомств, наукових установ, адже результат розробки та використання інновацій напряму залежить від технічного та технологічного забезпечення підприємств, їх інвестиційної підтримки та законодавчого підґрунтя. З вищевказаного можна зробити висновок, що найбільш вигідним та перспективним є створення у складі крупних підприємств комплексних наукових центрів з використанням передових технологій, науково-технічного потенціалу та відповідного фінансування. Саме налагоджена співпраця сприятиме підвищенню ефективності інноваційних процесів в країні та допоможе вивести вітчизняну продукцію на світовий рівень.

Список використаних джерел:

1. Україна – асоційований учасник програми ЄС з досліджень та інновацій «Горизонт–2020» [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://mon.gov.ua/usi-novivni/novini/2015/03/20/ukrayina-%E2%80%93-asocizovanij-uchasnik-programi-es-zdoslidzhen-ta-innovacij-%C2%ABgorizont-2020%C2%BB>.
2. Хусаїнов Р.В. Глобалізація інноваційної сфери економіки: фактори, стан та наслідки для України / Р.В. Хусаїнов // Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія «Економіка і менеджмент». – 2015. – Вип. 10. – С. 94–98.